

Folkeparti er afgørende uenige i udlændings-spørgsmålet. I andre sammenhænge har vi arbejdet sammen om at få styr på et kaotisk og truende forløb, og i meget vid udstrækning har vi haft held til at få tingene under en slags kontrol, men ikke når det gælder spørgsmålet om, hvem der skal være berettiget til at opnå indfødsret.

Her stiller vi først og fremmest krav til dansk-kundskaber, som integrationsministeren ikke vil opfylde, og disse krav er baggrunden for vore ændringsforslag til det foreliggende indfødsretslovsforslag. På andre områder arbejder vi godt sammen med integrationsministeren, men på dette ganske afgørende punkt er han efter vores mening for naiv og har i det hele taget en forkert indstilling.

Indfødsret er ikke et middel til at opnå integration. Indfødsret er det overordnede, indfødsret er målet, men integrationsministeren gør indfødsret til et middel, og hans holdning i dette spørgsmål peger mod en grundlæggende grundtvigiansk formet overfladiskhed, som nægter at se grundlæggende forskelle og modsætninger i øjnene. Det præger også hans forståelse af begrebet integration. Han vil skabe et fællesskab eller en enhed på basis af neutralitet, altså at danskere og indvandrere skal mødes på et neutralt område, hvor de er lige fremmede og derfor lige. Men forholdet er naturligvis, at integrationen skal foregå på danske betingelser, og at vi derfor ikke befinder os på neutral, men på en ganske bestemt grund, der er forment af dansk kulturhistorie og tro.

Kl. 13.50

Der er religionsfrihed i Danmark – javist. Men denne religionsfrihed er jo bestemt af den kristne forkyndelse, der siger, at troen er og skal være en fri sag, og at ingen skal tvinges til tro. Men kan der være religionsfrihed, når der er tale om en militant lovreligion, der vil herske over hele samfundet og bestemme alle politiske, juridiske og sociale forhold? Er sandheden ikke, at med en sådan religion, som islam som bekendt er, sprænges simpelt hen den forudsætning, under hvilken den danske grundlov med sin tale om religionsfrihed er givet?

På samme måde er det med det løfte, som man ifølge vores aftaler om indfødsret skal aflægge for at kunne blive dansk statsborger. Her skal man love troskab og loyalitet mod Danmark og dansk lovgivning, men kan man gøre det, når man som muslim sætter Koranen over verdslig lovgivning? Er vores krav om loyalitet

ikke stillet på betingelser, som følger af kristendommens sondring mellem Guds og kejserens riger og mellem det hellige og det verdslige, som er fremmed og ukendt for islam? Har det følgelig ikke vist sig, at vi var for naive, og at vi må begynde at tænke dybere og handle mere realistisk?

Vi står i et vadested. Der er ikke tvivl om, at Vesteuropa og for så vidt hele Vesten står ved begyndelsen på en konflikt, som er historisk og vil drage mange konsekvenser med sig. Vi vil henstille til integrationsministeren, at han overvejer hele indfødsretsforholdet på ny og ser i øjnene, at det på længere sigt kan blive skæbnesvangert for Danmark, hvis vi ikke vil erkende de forhold og forskelle, der er ældre og ligger dybere end fagre ord og fromme ønsker.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Vi skulle gå i gang med afstemningen nu, men vi venter lige 3 minutter. Det skyldes, at der ikke var flere, der ville have ordet i denne forbindelse, hvilket der normalt er ved behandlinger af indfødsretsforslag, men om 3 minutter stemmer vi.

Kl. 13.55

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 15 stemte for, 94 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 og 4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.